

literatură română și universală

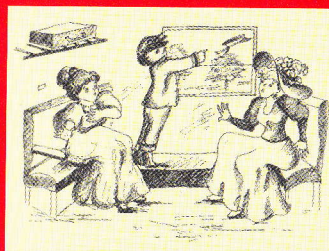
POVEȘTI
LEGENDE
FABULE
POEZII

Lecturi suplimentare

pentru

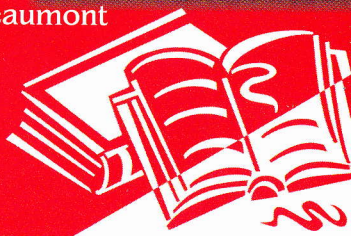
clasele a III-a și a IV-a

Ion Creangă
Vasile Alecsandri
Al. Vlahuță
Emil Gârleanu
Șt. O. Iosif
Ion Luca Caragiale
Barbu Ștefănescu Delavrancea
Petre Ispirescu
Ioan Slavici
Mihai Eminescu
George Coșbuc
Dimitrie Bolintineanu
Grigore Alexandrescu
Anton Pann
Al. Donici
Ion Heliade Rădulescu
Lewis Carroll
Oscar Wilde
Frații Grimm
Hans Christian Andersen
Jeanne Marie Leprince de Beaumont

file de carte

ErcPress

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

FILE DE CARTE

**Lecturi școlare suplimentare pentru
clasele a III-a și a IV-a**

 ErcPress

Cuprins

LITERATURĂ ROMÂNĂ

Ion Luca Caragiale	DI. Goe	9
	Vizită.....	17
Șt. O. Iosif	Cântec de primăvară	23
	Vară	24
	Cântec de leagăn.....	26
	Cântec sfânt.....	27
	Artiști	28
	Gorunul lui Horia	30
Emil Gârleanu	Grivei.....	32
	Gâza.....	35
	Gândăcelul	38
Ioan Slavici	Păcală în satul lui.....	40
	Spaimele zmeilor	58
	Rodul tainic	67
George Coșbuc	Mama	77
	Vestitorii primăverii	80
	Cântec	82
	O scrisoare către Muselim Selo.....	84
	Trei, Doamne, și toți trei.....	87
Petre Ispirescu	Copilul cel isteț.....	91
	Sarea în bucate.....	97
	Neguțătorul florentin.....	106
	Broasca țestoasă cea fermecată	107
Mihai Eminescu	Revedere	117
	Ce te legeni	119
	Povestea codrului	120
	Călin (file din povește)	122
Barbu Șt. Delavrancea	Neghiniță	125
	Bunica	140
Dimitrie Bolintineanu	Țepeș și solii	145
	Muma lui Ștefan cel Mare	147
Alexandru Vlahuță	De-a baba oarba	149
	Mogâldea	155
Vasile Alecsandri	Dimineața	159
	Ștefan Vodă și codrul.....	160
	Sfârșit de toamnă.....	161
	Concertul în luncă.....	162
	La gura sobei	165

Ion Creangă

Sfârșitul iernii.....	166
Sergentul.....	167
Inul și cămeșa.....	169
Acul și barosul.....	173
Povestea unui om leneș.....	176
Amintiri din copilărie II.....	179

FABULE

I.L. Caragiale

Grigore Alexandrescu

Dimitrie Bolintineanu

Ion Heliade Rădulescu

Alec Donici

Anton Pann

Vasile Alecsandri

Boul și vițelul.....	207
Șoarecele și pisica.....	209
Câinele și cățelul.....	211
Lupul moralist.....	212
Câinele și măgarul.....	214
Calul și mistrețul.....	216
Corbul și vulpea (ce a fost).....	217
Corbul și vulpea (ce este).....	219
Grierul și furnica.....	222
Racul, broasca și știuca.....	224
Leul la vânat.....	225
Musca.....	226
Câinele.....	227
Lupul pocăit.....	230
Moara de vânt.....	232
Zimbrul și vulpea.....	234

LEGENDE POPULARE

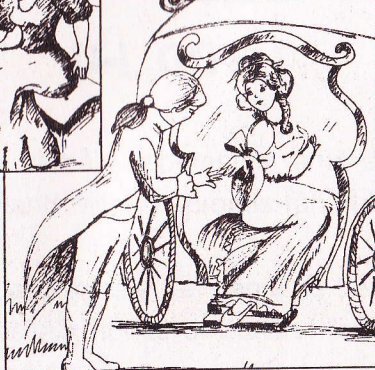
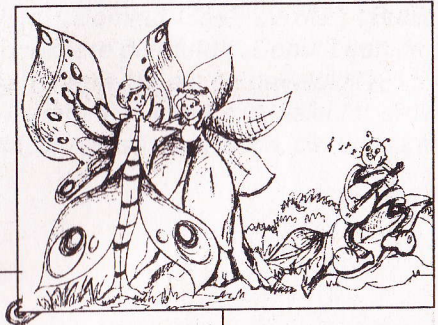
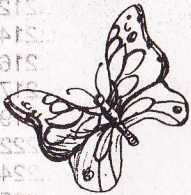
Legenda Mureșului și a Oltului.....	237
Legenda Mănăstirii Putna.....	239
Legenda Vrancei.....	242
Povestea florii-soarelui.....	246
Legenda soarelui și a lunii.....	249

LITERATURĂ UNIVERSALĂ

Lewis Carroll	Alice în țara minunilor.....	253
Poveste englezească	Tom Tit Tot.....	261
Jeanne Marie		
Leprince de Beaumont	Frumoasa și Bestia.....	266
Oscar Wilde	Uriașul cel egoist.....	272
Hans Christian Andersen	Berzele.....	279
Poveste japoneză	Domnița cocor.....	283
Frații Grimm	Frumoasa adormită.....	286
Oscar Wilde	Prințul fericit.....	294

LITERATURĂ ROMÂNĂ

Respect pentru oameni și cărți

Ion Luca Caragiale

(1852-1912)

Ion Luca Caragiale s-a născut la 30 ianuarie 1852 în satul Haimanale, azi Caragiale, din județul Prahova. Frații tatălui său, Luca, Costache și Iorgu erau actori, oameni de teatru. În familia lui Caragiale exista o temeinică tradiție și preocupare pentru teatru.

Debutează ca scriitor în 1873, la 21 de ani, colaborând la revistele umoristice ale vremii. Tragismul și fantasticul își pun pecetea asupra creației nuvelistice („O făclie de Paști”, „La hanul lui Mânjoală”, „Calul dracului”, „În vreme de război”, „Kir Ianulea”), în timp ce nota comică se face simțită în: schițe („Domnul Goe”, „Vizită”, „Bubico”), comedii de moravuri și caracter („O scrisoare pierdută”, „Conul Leonida față cu reacțiunea”, „O noapte furtunoasă”), farsă („D-ale carnavalului”).

În opera sa, creatorul schiței în literatura română și-a selectat eroii din numeroase medii: din familie și școală, din presă, din justiție, din lumea mondenă sau din viața politică.

D-L GOE...

Ca să nu mai rămâie repetent și anul acesta, mam'-mare, mămița și tanti Mița au promis tânărului Goe să-l ducă-n București de 10 mai.

Puțin ne importă dacă aceste trei dame se hotărăsc a părăsi locul lor spre a veni în Capitală numai de hatărul fiului și nepoțelului lor.

Destul că foarte de dimineață, dumnealor, frumos gătite, împreună cu tânărul Goe, așteaptă cu multă nerăbdare, pe peronul din urbea X, trenul accelerat care trebuie să le ducă la București. Adevărul e că, dacă se hotărăște cineva să asiste la o sărbătoare națională așa de importantă, trebuie s-o ia de dimineață. Trenul în care se vor sui ajunge în Gara de Nord la opt fără zece a.m. D. Goe este foarte impacient și, cu un ton de comandă, zice încruntat:

– Mam'-mare! De ce nu mai vine?... Eu vreau să vie!

– Vine, vine acuma, pușorul mamei! răspunde cucoana.

Și sărută pe nepoțel; apoi îi potrivește pălăria.

Tânărul Goe poartă un frumos costum de marinar, pălărie de paie, cu inscripția pe pamblică: *le Formidable*, și sub pamblică biletul de călătorie înfipt de tanti Mița, că „așa țin bărbații biletul”.

– Vezi, ce bine-i șade lui – zice mam'-mare – cu costumul de *marinel*?

– Mămițo, nu ți-am spus că nu se zice *marinel*?

– Da'cum?

– *Marinal*...

– Ei! ziceți voi cum știți; eu zic cum am apucat. Așa se zicea pe vremea mea, când a ieșit întâi moda asta la copii – *marinel*.

– Vezi, că sunteți proaste amândouă? întrerupe tânărul Goe. Nu se zice nici *marinal*, nici *marinel*...

– Da'cum, procopsitul? întreabă tanti Mița cu un zâmbet simpatic.

– *Mariner*...

– Apoi de! n-a învățat toată lumea carte ca d-ta! zice mam' mare, și iar sărută pe nepoțel și iar îi potrivește pălăria de *mariner*.

Dar nu e vreme de discuții filozofice: sosește trenul – și nu stă mult.

Trenul este plin... Dar cu multă bunăvoință din partea unor tineri politicoși, cari merg până la o stație apropiată, se fac locuri pentru

dame. Trenul a plecat... Mam' mare își face cruce, apoi aprinde o țigară... Goe nu vrea să intre în *cupeu*! Vrea să șadă în coridorul vagonului cu băbății.

– Nu!... nu e voie să scoți capul pe fereastră, mititelule! zice unul dintre tineri lui d. Goe, și-l trage puțin înapoi.

– Ce treabă ai tu, urâtule? zice mititelul smucindu-se.

Și după ce se strâmbă la urâtul se spânzură iar cu amândouă mâinile de vergeaua de alamă și scoate iar capul. Dar n-apucă să răspundă ceva urâtul, și mititelul își trage îngrozit capul gol înăuntru și-ncepe să zbiere.

– Mămițoo! Mam' marea! Tanti!

– Ce e? Ce e? sar cucoanele.

– Să oprească! zbiară și mai tare Goe, bătând din picioare. Mi-a zburat pălăria! Să opreascăăă!!!

